

kasse. Men det forekommer mig, at den højtærede Ministers Begrundelse var overordentlig svag. Den højtærede Minister vil dog ikke mene, at f. Eks. den Hjælp, der ydes i Henhold til en Lov som Alderdoms-understøttelsesloven, faar Præg af Fattig-understøttelse paa Grund af Refusionsbestemmelserne, og Forholdet er jo det, at der ikke alene gives Refusion for en vis Del af Staten, men der gives ogsaa Refusion mellem Kommunerne indbyrdes. Det samme gælder de andre Ændringer i Fattigloven, som er gennemført i de senere Aar; og det forekommer mig, at den ydede Hjælp ikke i højere Grad faar Karakteren af Fattighjælp, fordi der til den er knyttet Refusionsbestemmelser. Den højtærede Ministers Begrundelse tilfredsstiller mig ikke; jeg vil fremdeles holde for, at det i mange Tilfælde vil være heldigt, om man af Hensyn til det indbyrdes Forhold mellem Kommunerne gik over til Refusion.

Indenrigsministeren (Jensen - Sønderup): Jeg maa ikke have udtrykt mig tilstrækkelig klart, forstaar jeg paa det ærede Medlems Replik. Hvad jeg vil advare imod, er, at man ved Refusionsbestemmelserne faar slaaet fast, at Hjelpekassen er en Kasse, som skal yde fortsat vedvarende Hjælp. Naar man gennem Alderdomsforsørgelsesloven netop slaar fast, at de paagældende skal have Understøttelse, fra de er 60 Aar, til de dør, vilde det selvfølgelig være mærkeligt ikke at have Refusionsbestemmelser. Det samme gælder en Mængde Hjælp, der ydes i Henhold til Fattiglovens forskellige Bestemmelser, uden at det har Fattighjælps Virkning; at det er en Hjælp, der ydes gennem mange Aar. Naar f. Eks. de paagældende kan have deres Børn paa Aandssvageanstalterne for saa vidt for Kommunens Regning, er det et Forhold, der fortsættes gennem flere Aar uden Fattighjælps Virkning. Det er slet ikke den Side af Sagen, der for mig har Betydning. Hjelpekasserne skal ikke være Kasser, der gennem flere Aar yder Hjælp til samme Familie, men Kasser, som træder til i et bestemt givet Øjeblik, under en bestemt given Situation, og yder maaske et større Beløb, men det skal ikke have noget med en fortsat Hjælp at gøre og skal ikke være Genstand for Refusion som den Understøttelse, der i Virkeligheden i de fleste Tilfælde maa antages at være gennem flere Aar. Det var det, jeg vilde sige, og ikke det, at Hjælpen derved faar Karakter af Fattighjælp. Men en Refusionsbestem-

melse siger indirekte, at Forudsætningen er, at det er en Hjælp, som skal være gennem en Aarrække, hvorfor Forsørgelseskommunen maa træde til. Det skal netop slaas fast, at Hjælpen *ikke* skal fortsættes gennem en Aarrække, men at den skal ydes i et bestemt givet Tilfælde, en enkelt Gang eller maaske et Par Gange, fordi man ser Tiden an, om de vedkommende kan klare sig med det første Hundrede Kroner, hvis ikke, faar de et halvt Hundrede eller et Hundrede Kroner til, men det skal ikke være en fast Hjælp, der er Tale om.

Vejstrup: Den højtærede Minister sagde udtrykkelig, at naar der var Tale om Refusion, vilde det give Kasserne Karakter af Fattigkasser. Med Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelse om de Ændringer, som er gennemførte i Fattigloven, er det jo ikke rigtigt, at den Hjælp, som ydes i Henhold hertil, er Hjælp, som varer ved gennem en Aarrække. Hvis f. Eks. en Mand bliver syg af Tuberkulose, er det aldeles ikke afgjort, at Sygdommen vil være en Aarrække. Det er den Slags Hjælp, som ikke underkastes Fattighjælps Virkninger. Jeg har i alt Fald været Vidne til adskillige Tilfælde, hvor Hjælpen er ydet højest 3—4 Maanedes. Hvad den højtærede Minister udtalte, er derfor ikke rigtigt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Johnsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes paa Fredag Kl 1 1/2 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Indskrænkning i Adgangen til Omsætning af Lotterisedler m. m.